

255

Besluit van 15 mei 1992, houdende vergoeding voor ministers en staatssecretarissen voor de kosten die aan de vervulling van het ambt zijn verbonden

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 17 december 1991, nr. CW91/U843;

Gelet op artikel 89 van de Grondwet,

De Raad van State gehoord (advies van 24 april 1992, nr. W04.91.0713);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 6 mei 1992, nr. CW92/U408;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

1. De ministers en de staatssecretarissen ontvangen een maandelijks vergoeding voor de kosten die aan de vervulling van het ambt zijn verbonden en die voor eigen rekening komen. Deze maandelijks vergoeding bedraagt:

- a. voor een minister: f 450;
- b. voor een staatssecretaris: f 375.

2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid bedraagt de maandelijks vergoeding voor de Minister-President: f 1450 en voor de Minister van Buitenlandse Zaken: f 1950.

Artikel 2

1. De in artikel 1 bedoelde bedragen worden jaarlijks door Onze Minister van Binnenlandse Zaken aan de hand van de index materiële overheidsconsumptie die door het Centraal Planbureau wordt opgesteld, nader vastgesteld.

2. De in het eerste lid bedoelde bedragen worden telkens wanneer zij wijziging ondergaan door Onze Minister van Binnenlandse Zaken in de Staatscourant bekend gemaakt.

Artikel 3

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst en werkt terug tot en met 1 januari 1990.

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en aan de Algemene Rekenkamer.

's-Gravenhage, 15 mei 1992

Beatrix

De Minister van Binnenlandse Zaken,
C. I. Dales

Uitgegeven de *tweede* juni 1992

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

Algemeen

In het verleden is, vanwege hun bijzondere positie, voor bewindspersonen een fiscale regeling getroffen met betrekking tot de door hen in aftrek te brengen verwervingskosten. Ingevolge een jarenlang gehanteerde richtlijn konden ministers en staatssecretarissen voor de heffing van de inkomstenbelasting en premies volksverzekeringen een bepaald bedrag wegens op het ambtsinkomen drukkende kosten in aftrek brengen op het inkomen.

Deze richtlijn is thans opnieuw bezien. Het kabinet heeft besloten deze regeling te vervangen door een vergoeding welke maandelijks wordt verstrekt voor de kosten die zijn verbonden aan de uitoefening van het ambt en die bewindspersonen voor eigen rekening nemen. Een dergelijke kostenvergoeding sluit – meer dan de tot nu toegepaste kostenaftrek – aan bij het huidige fiscale regime, zoals dat sinds 1 januari 1990 in de 'Oort-wetgeving' gestalte heeft gekregen. Verwezen wordt in dit verband naar de brief van de Staatssecretaris van Financiën van 20 december 1990 inzake de fiscale behandeling van kostenvergoedingen en enkele andere emolumenten van politieke ambtsdragers (Kamerstuk II, 1990–1991, 21 972, nr. 1).

Anders dan de voorheen geldende fiscale aftrekregeling, betreft de voorgestelde kostenvergoedingsregeling een element van de rechtspositie van bewindspersonen. Deze kostenvergoedingsregeling zal ook in dat kader regeling moeten vinden. In dit verband is van belang dat, anders dan de rechtspositie van de overige politieke ambtsdragers en de leden van de Hoge Colleges van Staat een wettelijke regeling van, of op zijn minst een wettelijke basis voor, de rechtspositie van bewindspersonen ontbreekt. Slechts fragmenten daarvan, zoals de bezoldiging (in het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984, Stb. 1983, 571) zijn bij zelfstandige algemene maatregel van bestuur geregeld. Bij het totstandbrengen van de onderhavige kostenregeling kan derhalve niet bij een wettelijke regeling van de rechtspositie van bewindspersonen worden aangesloten.

Het kabinet meent dat het tot op heden ontbreken van een wettelijke regeling van de rechtspositie van ministers en staatssecretarissen als een lacune is aan te merken. De eisen van openheid en democratische controle met betrekking tot de rechtspositie van ambtsdragers gelden immers eveneens voor bewindspersonen. Het kabinet is dan ook voornemens de totstandkoming van een dergelijke wettelijke regeling te bevorderen. In deze wettelijke regeling van de rechtspositie van bewindspersonen zal dan, naast de regeling van andere elementen van de rechtspositie, een grondslagbepaling kunnen worden opgenomen ten aanzien van de onderhavige kostenvergoeding voor bewindspersonen.

Totdat de hierboven bedoelde wettelijke regeling tot stand zal zijn gekomen, is het wenselijk de bedoelde kostenvergoedingsregeling voor bewindspersonen neer te leggen in een zelfstandige algemene maatregel van bestuur. Daarmee wordt zoveel mogelijk helderheid en openheid aangaande deze regeling verkregen. In deze regeling is tevens opgenomen de vaste ambtstoelage die de Minister-President en de Minister van Buitenlandse Zaken reeds in het verleden ontvingen als tegemoetkoming in de, aan de vervulling van hun ambt verbonden niet-declarabele kosten.

Dit besluit is getoetst aan de Aanwijzingen inzake de toetsing van ontwerpen van wet en van algemene maatregelen van bestuur en ontmoet uit dien hoofde geen bezwaar.

Artikelsgewijs

Artikel 1

Ingevolge het eerste lid wordt aan de bewindspersonen een maandelijks vergoeding verstrekt van f 450 (minister), resp. f 375 (staatssecretaris) voor de kosten die aan de vervulling van het ambt zijn verbonden. Het betreft hier een tegemoetkoming in aan de vervulling van het ambt verbonden kosten, welke door bewindspersonen voor eigen rekening worden genomen.

Opgemerkt wordt nog dat de hoogte van de tegemoetkoming er grosso modo toe zal leiden dat betrokken bewindspersonen van de voorgestelde regeling in vergelijking met de oude fiscale aftrekregeling financieel voordeel noch nadeel zullen ondervinden.

In het tweede lid wordt voorzien in een regeling voor de vaste ambts-toelage die de Minister-President en de Minister van Buitenlandse Zaken thans reeds ontvangen voor de niet-declarabele kosten die aan de vervulling van hun ambt verbonden zijn. De vaste toelage werd in het verleden van tijd tot tijd bijgesteld. De in dit artikellid genoemde bedragen worden ingevolge artikel 2 geïndexeerd.

Artikel 2

De genoemde bedragen gelden voor het jaar 1990 en zullen vervolgens jaarlijks op dezelfde wijze als dat geschiedt voor de vergoeding van beroepskosten voor de leden van de Tweede Kamer aan de hand van de index materiële overheidsconsumptie die door het Centraal Planbureau wordt opgesteld, door de Minister van Binnenlandse Zaken worden aangepast.

Artikel 3

De voorheen geldende fiscale aftrekregeling voor bewindspersonen heeft een einde genomen met de invoering van het nieuwe fiscale regime per 1 januari 1990. Ten einde te bereiken dat de vergoedingsregeling voor bewindspersonen in de tijd aansluit op die regeling, wordt aan dit besluit terugwerkende kracht verleend tot en met 1 januari 1990.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
C. I. Dales